

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobkyně: P.N., st. př. Ukrajina, bxtem P7, V., zast. Mgr. V.K., zmocněnkyní, bytem P 4, T., proti žalovanému: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2015, č. j. MV-53479-3/SO/sen-2015,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 3.000,-Kč z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. V.K., zmocněnkyně.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto její odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 4. 2014, č. j. OAM-28470-21/DP-2012, jímž bylo podle § 64 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, přerušeno řízení ve věci žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání-OSVČ.

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda tak jde o žalobu z hlediska ustanovení s.ř.s. přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

Podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li zákon jinak, soud odmítne návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Na základě uvedeného soud uvážil o podané žalobě takto:

Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu se lze ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. domáhat přezkoumání úkonů správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují subjektivní veřejná práva a povinnosti. Pro tyto úkony zavádí s.ř.s. v uvedeném ustanovené legislativní zkratku rozhodnutí. Zároveň s.ř.s. v ust. § 70 vylučuje ze soudního přezkumu ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím, tzn. ty úkony, které nejsou způsobilé přivodit následky přepokládané v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Žaloba proti takovému úkonu je pak podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná.

V projednávaném případě se žalobkyně podanou žalobou domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 4. 2014, č. j. OAM-28470-21/DP-2012, kterým bylo podle § 64 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, *přerušeno řízení* ve věci žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání-OSVČ.

Žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou rozhodnutími, kterými se upravuje vedení řízení před správním orgánem, a tudíž na ně dopadá kompetenční výluka, která je v s.ř.s. upravena v ust. § 70 písm. c). Obecně jsou za rozhodnutí, kterými se upravuje vedení řízení, považována ta rozhodnutí, jimiž se správní orgán nedotkl těch práv účastníka správního řízení, která vyplývají z hmotného práva, ale zasáhl pouze do práv daných pro vlastní vedení řízení. Napadeným rozhodnutím, stejně tak rozhodnutím správního orgánu I. stupně, nebyla rozhodnuta a ani řešena věc sama, tedy posouzení žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání-OSVČ (dále jen „žádost“). Žalobkyně tak nemohla být dotčena na hmotných právech. Tato rozhodnutí pouze řešila situaci, která nastala v průběhu řízení, kdy vyvstala tzv. předběžná otázka, jejíž zodpovězení správní orgán pro samo řízení považoval za natolik zásadní, že přerušil řízení. Správní orgány obou stupňů totiž rozhodly o přerušení řízení, neboť zjistily, že je se žalobkyní vedeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců a doby vyřešení této otázky, tj. do doby pravomocného rozhodnutí ve věci řízení o správním vyhoštění, proto řízení o žádosti přerušily.

Rozhodnutím o přerušení řízení mohla být žalobkyně nanejvýš dotčena na právech procesních. Z uvedených důvodů soud rozhodnutí o přerušení řízení pokládá za rozhodnutí upravující vedení řízení.

Jelikož je rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem podle ust. § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkumu vyloučeno, je podaná žaloba podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná. Soud tak s ohledem na ust. § 70 písm. c) s.ř.s. ve spojení s § 68 písm. e) s.ř.s. a § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobu pro nepřipustnost odmítl. Ostatně k závěru o nepřipustnosti žaloby proti rozhodnutí o přerušení řízení dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudcích např. ve věci č. j. 4 As 48/2008-23, dále č. j. 3 As 64/2007-62, č. j. 1 As 48/2009-54 (blíže viz www.nssoud.cz), na které soud pro úplnost též odkazuje.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 1. 9. 2011, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. V souladu s citovaným zákonným ustanovením soud ve třetím výroku tohoto usnesení rozhodl, že se žalobkyni vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. prosince 2015

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová